Granollers
23 Septembre de 1905

EL MOSQUIT

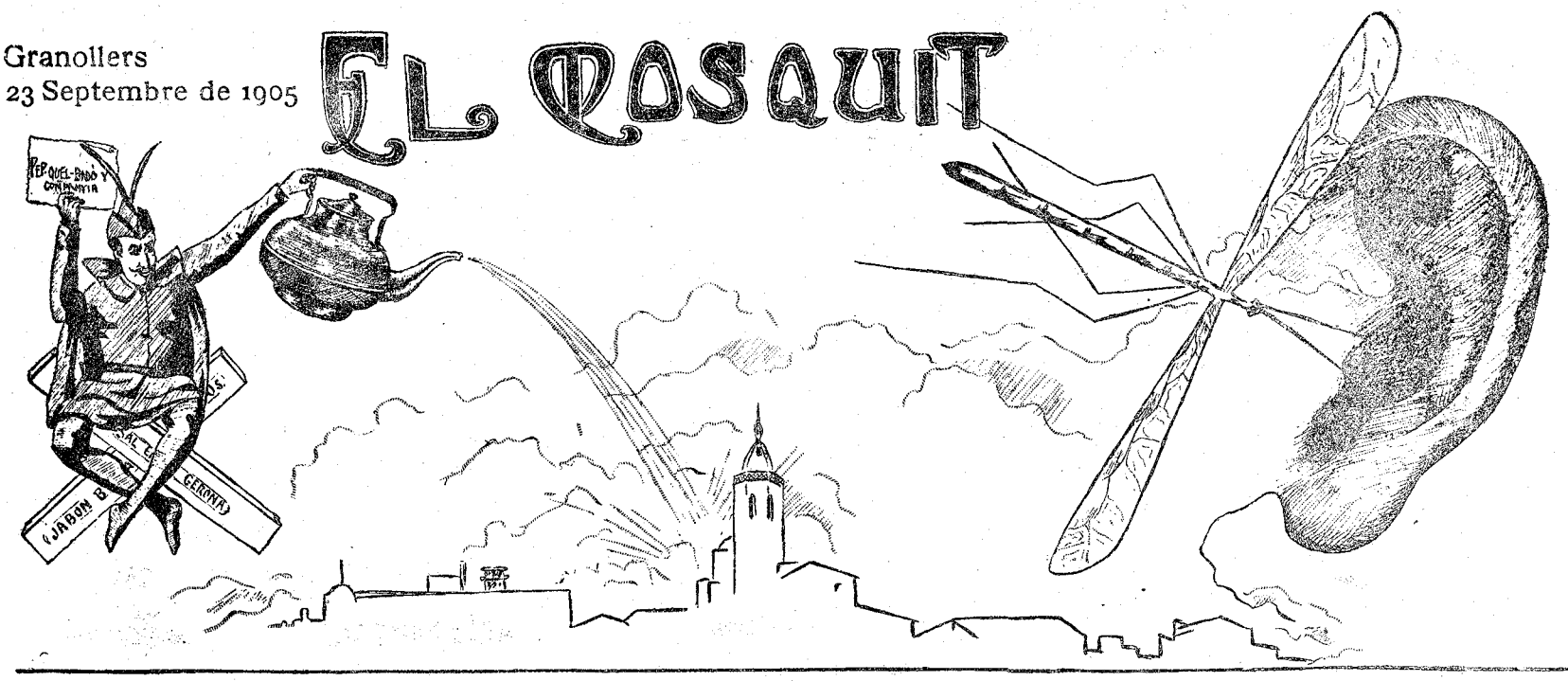

Número 6. **PORTAVEU DE LA DECENCIA** Any I.

Tots els trevalls firmats serán passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos
La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre.	1'00 pta.
Número solt.	0'05 »
Número atrassat. . . .	0'15 »

La nostre tasca

Hem d'atacar la fera en el seu cau, sense darli repós en sa agonía.

No'ns en fiem dels tontos, que son maliciosos. El caciquisme de Granollers té arrels, corch insidiós, ha anat furgant durant anys y anys el nostre districte establint l'imperi de la por. Aquestas arrels encare li donan forsa, migrada ja, per el desvetllament d'are, pero que es son cordial pera novas tentativas. Y aquets brassos del caciquisme, cinch ó sis pobles dirigits per inconscients, ó supeditats á la influencia d'un expedient á resoldre ó d'un camí á obrir, ab que'ls amenassan ó afalagan els manifassejadors de Granollers, per la forsa material que aquí treuhen.

Si aquí fessim un *bloch* que'ls escombrés ó els anés á escometre al Ajuntament, retrayent els defectes de la nostre administració y escampanthi ayres de vida nova, fins aquest espurnich de poder que encare'ls queda, quedaría ben apagat.

Aquí el caciquisme s'entafura per tot; mina las nostres societats; treu el cap pera impedir las festas de cultura y d'enlayrament del esperit; trafiqueja ab l'escándol y la inmoralitat; estableix privilegis y trepitja las lleys que regulan la voluntat d'uns y altres.

Contra d'éll hem de lluytar ab tot l'esfors de las nostres convicciòns, ab el cap alt y el cor net; ens hem de pendrer la defensa dels interessos que son de tots. Hem d'anar á las eleccions municipals, tots els granollerins honrats, els qui tenen fam y set de justicia, confosos en un sol desitj, fent abstracció, si es convenient, dels nostres ideals polítichs; tots plegats fent una massa, y enarbolant la bandera de la moralitat administrativa.

Si així ho fem, el nostre caciquisme no's redressará ja més.

Son dolsa.

DIÁLECH

—Quina cara fas *Faldelico*, ja conech que has fet disbauxa, ¿que no sabs que no't provan els abusos? no ha succeit res que no m'ho pensés, ja ho sabs que'ls *tiberis* y demés *cuestiones*, no't provan; ab la satisfacció de la proclamació vos engresqueu y despres á casa ho paguem; te faré aná á buscá una dósis de *The Chambart* y tot passará.

—No estich de purgas, esperant el tiberi á que tu et refereixes, encare estich en dejú.

—¿Y donchs que tens que semblas malalt, ab aquesta cara de pomas agras?

—No ho digas á ningú.... ¡m'han pres l'acta!

—Com s'enten?

—¡¡Si noy si!! no se lo que m'ha passat, el cas es que no soch diputat.

—Aixó si que's *grava*, noy, no ho comprench. ¿No ets candidat encasillat?

—Sí.

—¿No has tret majoría á las eleccions?

—Neta ó bruta.... sí.

—¿No tenías certificats de las actas?

—Si.

—¿Las actas no eran netas?

—Un cop passadas per la legía ja ho haurían sigut.

—¿Y no t'han proclamat?

—Nó.

—Si no t'esplicas no t'entench.

—Ja t'he dit que no sé lo que ha passat; sense sapiguer com m'he trobat sol entre 'ls contraris y m'he espantat, me semblá que'l president no m'escoltaba y he fugit, he buscat als amichs y no n'he trobat cap, may m'había trobat tant abandonat y tant en perill.... de caurer en basca.

—Pero tu haurás fet constar la teva protesta avans de marchar? ¡vaya!

—No't dich que'm semblá que'l president no m'amparaba?

—¡Qui no t'hi fa anar ab un notari per lo que convingués!

—¡¡¡Are hi caich!!! en tenía un al costat pero, ¡¡Mare de Deu que soch burro!!! ni menos me'n he recordat.

¿Pero que hi erats sol al escrutini? be hi devía habé tota la colla per ferte costat.

—Si prou, en Badó tenía feina al café, en Pep acompanyava al oncle y en Quel era á buscar cargols, t'aseguro que m'he trobat ben sol y aburrit ¡m'han abandonat!

—Casi be'm farías dirte *fort massa poch*, ¿veus? fiaten de'ls amichs; prou els convidas cuan venen al café, mes cuan tu'ls

El Mosquit, 23/9/1905, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

tens de menester s'amagan, sempre m'ho semblava que eran uns egoistas y que á tu no't volían mes que per que'ls hi paguessis cafés y els amparessis essent diputat, en els seus negocis particulars: si'm volguesses creure á mi, en vista de la jugada que t'han fet no'ls miraría may mes la cara. No'm costaría res de creure que s'han venut als catalanistas; la que t'han fet els teus companys de Granollers abandonante al mitj de'ls enemichs, la veritat, no's fa mes que per cuartos.

—¡Aixís se!....

—Veyas, no't treguis la elocuencia, lo que has de fer es *llorar* ta desventura, posarte'l devental, cuidarte del cafe.... y ab cuestións de política desarte. Se t'han rifat un cop, no vulgas que se't rifin may mes, enjegals á n'.... allá, y fesne una *novela-histórica-veridica* de las angunias d'un cunero que per sos pecats s'ha trovat com te trovas y bona nit y bon'hora.

Valent.

Las maledicciòns d'en Travé

¡¡¡Aixís mil dimonis sápigan
ofegá'ls interventors
que son la gent mes hipócrita
qu'he conegut sobre'l mon!!!
¡tenint l'acta tant verídica
trencarme los oraciòns!
¡aixís s'acabin las pócimas
y s'acabi el picapoll
y aquet poble de gent pésima
sigui el poble mes pollós!
¡Aixís l'atmósfera aérea
pugui enmatzinar d'un cop
á la gent tant sicalíptica
que'n el matí del *dijous*
en cridoria molt despótica
va *bramar* que marxés jo,
y ay! en situació tant crítica
em feren tornar tot groch
y per la portella gótica
em van fe aná á pendre'l sol!
¡Aixís la gent mes bucólica
es pogues menjá'ls ronyons,
carpó y fins la vida psiquica
d'en Plaja ó bé d'en Lladó!
¡Aixís la lava volcánica
dels volcans que hi ha á Lyon
ó á dalt de l'Isla verdúrica,
surtis de sobre'l turó
de Moncada y sa imperterrida
forsa ho arranqués tot, tot!
que districte de gent única
com sant Feliu del Pinyó
(que son la gent mes escéptica)
fins Badalona y Sant Fost,
no existeix en terra Ispánica
boy sent terra de mussols....
¿Donchs perque serveix la Química,
no hi cap composició,
no hi ha cap forsa científica,
per esterniá'ls electors?
¿y en la marxa meteórica
dels astres, no cau cap mon
y no aixafa la política
y no aixafa á n'en Badó
ni á n'en Quel, ni á la impúdica
figura d'en Pepet grós?
¡¡¡Caigui tot!!! salvantse Cánovas
qu'em *va donar* bastants vots.
¡Aixís la peste bubónica
s'escampi pe'ls trenta dos
pobles, de manera rápida
y arreu hi sembri la mort!
¡aixís la gent mes vandálica
vingui aquí!.... ah no, que *ja hi son.*
¡Aixís las cuatre mil músicas
que hi han en la *faz* del mon,
per una lley nigromántica
s'ajuntessin á Corró
y en lloch de las cançons típicas
toquessin uns esquellots
com cap en contiu las crónicas,
ab bombos, llaunas y corns
fins qu'en las caixas timpanicas
de l'orella, el cuch fos mort!
¡Aixís se'ls acabés l'árnica
y tots ells rebessin cops
y aixó fós la *zona tórrida*
y els faltessim parassols!
¡Aixís no tinguessin clínicas
per curarse'ls llamparóns,
ni alijajas, ni bruticia
que en el fort de ma malicia
jo'ls desitjo á tots, á tots!....

Infrascrito.

(¡!)

Ja no'm estranya, are que se'l motiu, lo perque va sortir «La Bomba» tant inflada de poca sustancia; era lo mes natural, y no obstant jo no sabía veureho, ¡si soch l'home mes inocentot que trobarse puga sota una col y flor! doncas estaba tant grossa per que la pobre estaba en *estado interesante*, si senyors; y heus aquí que després de molts esforsos, á la fi ha *desembrasat*, y d'aqueix *alumbramiento*, ne podrán pendre nota las mes eminents personalitats ab la que *fija y da explendor*, puig, fins are, habíam presenciat ó sentit á dir que fulana ó sutana había tingut dos ó tres *vástagos*, peró «La Bomba» ¡horripílinse! ¡espásminse!.....

Nada menos que ha *dado á luz*, y encomptes de sargantanas, qu'era lo mes natural, ha vingut al mon *con tan plausible motivo*, tot un *pueblo*; El Pueblo Valle... etc., un *pueblo*, si senyors, un idem, que segurament, ademés de los diferents individuos qu'el componen s'hi deurán trobar casas altas y baixas y de tota mena y potser sos corresponents fielatos ab sos accesoris indispensables, los burots, ó siga aquells de la punxa, verdaders *maniquís* supeditats á la voluntat de qui'ls mana, que saben fer los ulls de totas midas, segons las circunstancias: y per no perdre la costum, y haurá en aquet *poble* lo *necessari cacicato*, aquells senyors qu'es fan amos inconscientment de tot lo que'ls ve á ma y fins de lo que no'ls hi ve, perque no son peressosas per allargarla cuan convé á sos interesos.

Segons noticias lo tal «Pueblo Valle...» etc., á vingut á n'aqueixa vall de trampas ja calsat y vestit y ab més fam, no que un mestre d'estudi (perque aquets pobres dimonis, están tan acostumats á no menjar en aquesta desventurada Espanya, que ja no senten la necesitat) ab molta mes, que un cacich que sab lo qu'es una menjadora, per cuan, si be de bonas á primeras declara qu'era *Independiente*, parau la que encar los catalanistas mes radicals no s'han atrevit á estamparla en lletras de motllo perque saben que si no hi ha un Rothwos hi ha un Fuentes y perillarían, ensenya las orellas (dòs pams) fent la gara gara á los senyors que menejan las cireras, que aixó no se si será per captarse un bon *empleyo*, tota vegada que se sab que dessota la capelleta de S. Roch no va ab tota armonía, y que d'un día al altre, ja ho sentirém á dir, ó perque el tal «Pueblo» sigui (que aixó podría ser lo mes acertat) la munió de parásits, gent poch escrupulosa, verdaders *vampiros* de aquet desgraciat Vallés, que he fa prou esforsos per treuresels, pero que no li es posible per haberlo lligat durant lo seu ensopiment de peus y mans, que com lo llop de la rondalla, se presenta vestit ab la pell de mansa ovella, pro que com ell, ha sigut poch precavut, *lo cual que* demostra qu'es *la luz* que ha dat «La Bomba» y ha ensenyat els *pámpanos*.

Y com lo nostre Mosquit es tant entremaliat que per tot se fica, ha tingut un gran content ab lo part de la daixonsas, y espera que tindrá ocasió de pasejarse tranquilament per las orellas del nou *vástago*, recreantlo ab son aleteix y picant si es desmanda.

Estem donchs al aguayt, y comensa ¡oh Pueblo! á preparar la cua per espolsar El Mosquit que't vegila.

Oli de coco.

CANTARS

Coneixem un bou sens banyas,
president d'una Unió,
que valdría mes que'l fesen
d'un cert puesto que se jo.

Cuando los pájaros cantan
las penas de sus amores,
també *cantan* (¿?) *los cacichs*
cuan perden las elecciones.

Vaig trobar dintre un cigarro,
que llensá en Travé empipat,
totas las candidaturas
que faltaban per guanyar.

En tu puerta planté un pino,
en tu ventana una parra,
y al portal de casa'n Sinia
un carro de pastanagas.

Tan Cánoves, Cardedeu,
La Roca y á Montmeló,
cuan los hi fan tupinadas
passan ratlla y s'acabó.

El Mosquit, 23/9/1905, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Somos dos amigos,
somos dos tunantes,
ja veus la manera
de fer perdre't l'acta.

Xicoira.

Picadas

El senyor *Infrascrito* diu que vol fer un escarment, un escarment no se si el sabrá fer, lo que si sab fer, es un matalás, peró d'un escarment á un matalás hi va molta diferencia. Y no es aquí la cuestió ¿per qué s'enfada? total perque en una contesta á una carta qu'ens varen enviar vam *descubrir* que tractava ab *márfegas*, mes clar, no ho varem descubrir, perque aixó tothom sab que ja li ve de cuan era matalassé.

¡Quina empresa la del gas!
¡de quin modo ens ensarrona!
per cobrar, moneda bona,
pro de donar llum... qu'es cas.
Fins per fer eixa cuartilla
y tení un poch de claró,
ne faig us d'una cerilla
qu'hem sembla'l remey milló.

Preguém á tots els que tenen compromís de matarnos, que'ns donguin 24 horas de temps pera deixarnos fer testament y un seguro per la familia, al mateix temps que un bon tip de riurer y esperar asentats á que cap *garrofé de Sagunto* ni cap *soldat borratxo* ens posi la ma á sobre.

Ens creyam que'l senyor sogre trevallá tant desesperadament á La Roca en las darreras eleccións pera mantenir la integritat dels macarrons d'en Ventureta; peró are hem sapigut el verdader fí d'aquellas estiradas á la orella d'aquells bons pagesos pera que anesin á votar.

El senyor sogre ¡diguemla! fa merits pera ocupar la secretaría. Com que'l exsargento de cipayos ja está un xich emancipat, no li vindrá d'aquí—s'ha dit—y apa ¡á trevallar el qüento!

Si be ho considerém, ell hi té per aixó mes dret que un altre. Al fi y al cap, perteneix á la familia del Salvador I, l'agavellador de tota mena de cárrechs productius.....

Me deya un republicá
arribat de Cardedeu:
—Al nostre poble are's canta,
«ya te conozco clavel.....

El nostre director veyent que la cosa *s'enmaranyaba* s'ha desidit á apendrer de tirar el sabatot, sa com llá ja es un bon medi de defensa contra de tots els *Quijotes vilatans zaheridos en su amor propio*, encare que molts d'aquets, els uns per no clisarhi massa y els altres encegats de rabia, suposo que farían la repetició de la aventura dels molins de vent, clavarlas á tort y á dret trencant la llansa y total y'n *resumidas cuentas* uns cuans puncems, cardenals, xiribechs y etc., en sa periferie de la seva propia pell.

Un cacich de Montmeló
deya dijous tot plorant:
—¡Ay Enrich! que's va acabant
el temps de menjar turró.

«La Tribuna», periódich caciquista, y que busca la perduda, diu que'l senyor Plaja «fue sido proclamado á pesar de todas las protestas», y efectivament, el senyor Plaja te l'acta sense la més mínima protesta, ja que l'ex-candidat Travé, tot y anant acompanyat d'un notari no ha protestar de res.

Aixó be provo que era legal, sino que «La Tribuna» deu pensarse que á Granollers badem.

Donchs no badem; estem al tanto, en tot cas els que badan son els de la seva colla, aquets *vivos* ensopits del trust-caci-comercial.

Els propietaris del Vallés, son populacho, segons el *indepeudiente* d'un *referido* concejal del trust.

Aquest in .. *pendiente* de la veu de'ls seus amos, deu tenir el quint pis sens estadants, perque á no ser aixís, no's comprendría de que fos tant populacho fent el joch del trust-caci-comercial.

Es cuestió de l'aufals...—¿oy maestro?

Pepet d'un vens,
Badó del camp,
Quel de la mata
ab un pam de nás.

Segons noticias, al insultar en Badó, surtit de fugó, al Sr. Plaja, al mitj del carré el día del escrutini, un dels motius mes *poderosos* que tenía per ferho, de moment, era la por de no cabrar un tech que hi había preparat per si sortía el seu diputat y que sembla ii varen deixar de compte. Que no s'espanti que aixís se guanya la medalla dels sabis. ¿No es veritat Quel?

Hay fuentes á Barcelona
que aigua donan per calmá,
per xó jo se una pandilla
que molt sovintet hi va.

El senyor Guix, es un periodista ab mes *sombra* que un día d'eclipsis.

Afigurinse *c'asta* troba *gracia* en que, en un ball de rams, l'ex-candidat caciquista, fes un *feyo* per cinch pesetas.

Fins n'ha tret un xiste, dient, que'l qui el subastaba'n va prometrer mes, se'l ba entregar asi mateix, no'l va volguer... es á dir, repicaba y anaba á la professó.

Segurament que debía quedar descansat, senyor Guix, al desembrassarse de tant *estupendo* prodigi de Gracia-Sans-Horta y demés pobles agregats ¿oy?

Degudament *possesionats* de la verdadera vritat, debém fer constar que no es cert como se deya aquestos días, que'l nostre ajuntament, pera *solemnissar* la seva gran *victoria* (¿?) hagues dimitit en *massa*.

Aixó fora massa *grava* y ells precisament per la grava no's mohuen.

En la *peña* del Mosquit
no se lo que deu passá
que tots riuhen fent gatsara
perque'ls volen agafá.

Segons noticias *fidedignas* está per arribar de Berga una carta *adecuada*, per el senyor Comas, (Actuari).

Ho fem avinent á dit senyor, perque no es fiqui, com fa, ab llibres de caballería *andante* y *apretante*, politicament *hablante*.

¿Dónde vas con *manton* de *Menila*
donde vas *cuan* vestido chiné?
vaig á veure si á Madrit y ha un acta
que á Granollers va perdre en Travé.

Segons El Pueblo in-Pendiente de la veu dels mínims cacichs, (no sempre han d'esser máxims), l'acte de justicia del día del escrutini, fou: «Punible fechoría, tu»pinada enorme, gloria vil, borrón infa»me», y que nosaltres els *reaccionarios*, junt ab els republicans, feyam el *pataleo* de los *girones* de *lemas*, *adornos* y no se cuantas cosas mes.

Despres deya:

«La opinión pública con su recto é im»parcial criterio, ha juzgado el atropello »(?) y pronunciado su fallo desfavorable».

Y *efectivamente*, l'*opinión pública* ha *pronunciado* el seu fallo, y d'ell ne resulta que tothom ha vist ab visibles mostras de satisfacció, l'enderrocament de tant superb y odiós caciquisme, considerant, de passada, que sols els amos del tal Pueblo, al amparo de las *tupinadas enormes*, han pogut sostenirse y cometrer sas *punibles fechorías* y's coronan de *Gloria vil*, ab tots los seus atropellos á lo digne y á lo honrat, essent un *borron* infame, per el districte que'ls consentía; y en *misericordia* á que s'hos ha *aplanat*, vos consideran ab dret al *pataleo*, encare que *haceis* girones de *lemas*, que,

«Al pasar por vuestros labios,
se manchan con vuestro aliento,
recibiendo solo agravios.»

Acetat de plom.

AVÍS

Se fa avinent als nostres llegidors que d'avuy en endevant El Mosquit se vendrá al preu de 5 céntims cada número.

Al mateix temps se prega á tots los que no s'hi vulgan suscriurer ho notifiquin al repartidor; de lo contrari se'ls considerará com á suscrits y se'ls passará rebut.

El preu de suscripció es de una pesseta trimestre. Pago adelantat.

L'Administrador.

Imp. de E. Garrell.—Granollers.

El Mosquit, 23/9/1905, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

SECCIO D'ANUNCIS

¡NETEDAT! ¡HIGIENE!

Exposició permanent d'escombrarías en varis carrers de la Vila.

Nutrida y abundant en els carrerons de sota Sant Roch y devant de la capella de Santa Esperança, corredossos de ca'n Pedrals y altres.

No confondrers ni equivocarse l'*oló* els guiará.

Pérdua

S'ha perdut

LA VERGONYA

EN LAS ALTAS ESFERAS

'S donará... una bona gratificació

al qui la presenti á D.ª Moralitat.

GRAN SALÓ BIBLIOTECA

= DE LA =

"HERMANDAD UNIÓN LIBERAL"

Se donan conferencias en días de festas y vigilias, del ARTE y MANERA de jugarse'ls cuartos. Academia práctica d'ensenyansa de'l joch del BURRO.—Especialitat en el joch del CATXO.

Única en su clase. Si no hi ha llivertat hi ha vicis.

Els alcaldes que's trobin débils (que tingan por) per desempenyar son compromís el día 10, que passin per la clínica del

Doctor(1) Pistolas

que se'ls donará una ajuda que durará fins al día 11 y després que s'espavilin.

(1) Usa el títol de Dr. desde que te la medalla dels sabis que's veu que també s'adjudica als ASES.

ESCAMOTEIX DE PAPELETAS ELECTORALS

P'EL PROCEDIMENT DEL

CAMBIAZO

¡Gran netedat! ¡Gran barra!

Informe: En Mata-l'ase.

Prestidigitador manso y sense dits.

AVÍS

HI HA UN PRESIDENT

— DE —

SOCIETAT LLIBERAL (!!)

á proba de bombo y platillos. Disponible pera tot lo que convinga en profit d'els cacichs.

Especialitat única, en pagar café y cigarro als *Xays* que's deixin portar en remat á votar.

Si no hi ha vergonya tampoch hi ha decencia.

Lema: *Afartam y digam maluter.*

ARTE y MANERA d'HACER CARRERA

SIN COMPETENCIA

Se COJE la idea LIBRE-PIENSADORA; se HACE de maestro LAICO; se RENIEGA de los caciques y en ACOSTANDOSE elecciones se vota, y hace votar AN ellos.

Remedio infalible, único y probado.

El Mosquit, 23/9/1905, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers